

OVERSTROMINGSGEVAAR

Wido Derks (links) en Diederik Timmer bij de huidige kade in Steyl die net als nog 23 andere projecten in Limburg voor 2021 aangepakt moet worden. foto Laurens Eggen

Extra snel een half miljard euro naar Maas

In vijf jaar tijd wordt **de Maas** in Noord- en Midden-Limburg voor ongeveer een half miljard euro aangepakt. Sneller dan gepland, en soms ook anders dan gedacht. En met andere medewerkers dan gedacht.

door Paul Bots

Een 'spannende plek', noemt Wido Derks het. De beheerder van waterkeringen bij het Waterschap Peel en Maasvallei staat langs de Maas in Steyl. Hier is na de overstromingen van 1993 en 1995 al een flinke kade gebouwd, die later ook nog eens is opgehoogd. Het is allemaal niet genoeg. Er moet naar schatting nog een halve meter bovenop als volgend jaar de nieuwe normen door de Tweede Kamer worden vastgesteld, denkt Derks. Dat klinkt makkelijker dan het is. De kade staat op palen. Het slaan van een damwand was onmogelijk, omdat er twee grote gasleidingen dicht langs de muur lopen. In 2011 kwam in de buurt van die leidingen een lekkage aan het licht tijdens hoogwater. Twee jaar later werd de kade afgekeurd. Ook omdat het deontabele stuk van de kade eigenlijk te groot, en daardoor te risicovol is. Het geheel simpelweg met een halve meter verhogen is geen oplossing. Steyl is niet uniek. Het is een van de 23 locaties waar het waterschap de komende jaren nog aan de slag moet om bewoners te beschermen tegen het water. Soms nog als direct gevolg van de overstromingen van ruim twintig jaar geleden, soms omdat eerdere maatregelen onvoldoende blijken te zijn. Eigenlijk zou het werk tot 2024 duren, maar het schap wil de zaak versnellen. In 2021 moet het klaar zijn. Een hels karwei, erkent waterschapsvoorzitter

Ger Driessen. Om even duidelijk te maken hoe ingewikkeld het is: voor de in totaal zo'n honderd kilometer kade in Limburg moet eenzelfde afstand aan kabels en leidingen worden aangepast of verplaatst. Op enkele plekken wil het schap kades dichterbij de dorpskern verplaatsen om de rivier meer ruimte te geven. Dat betekent dat wellicht wegen verplaatst moeten worden, of dat gemeenten uitbreidingsplannen moeten aanpassen. Plannen die het schap niet allemaal zelf wil bedenken. Door met omwonenden te praten, en door gemeenten en het Rijk te betrekken moet per locatie de beste oplossing worden gezocht. Dat kost in het begin misschien wat extra tijd, maar vooraf overleggen scheelt achteraf langdurige procedures, zo is de hoop. Gemeenten en bedrijven kunnen ook meeprofiteren. Als het landschap op de schop gaat, kun je meteen alles aanpakken. Maar wie wil meeprofiteren, moet wel nú meedoen en ook de beurs trekken, stelt het schap. Gebeurt dat niet, dan is de kans groter dat er gewone recht-toe-rechtaan kades komen die vervolgens tientallen jaren moeten blijven staan. Een zakelijke houding, die ook op een ander punt zicht-

baar wordt. Peel en Maasvallei richt een aparte afdeling op voor het versnellingsproject. De projectdirecteur is al benoemd: Diederik Timmer. Een oud-Rijkswaterstaatsman die betrokken was bij de aanleg van de A2-tunnels in Maastricht, maar die ook als adviseur naar New Orleans werd gestuurd om daar het overstromingsgevaar in te perken. Iemand met de juiste Haagse contacten om de vaart er in te houden, zo is de overtuiging. Timmer denkt een tijdelijk team van zo'n veertig mensen nodig te hebben om alle projecten in 2021 af te kunnen ronden. Omdat intern niet alle kennis aanwezig is, wil hij een groot deel van de mensen extern inhuren. Dat ligt gevoelig binnen een schap dat aan de vooravond staat van een fusie met het Zuid-Limburgse waterschap Roer en Overmaas. De ondernemingsraad staat op de achterste poten en heft de slechte communicatie en de inhuur van een dure externe directeur. Driessen: „Veel kennis hebben we maar tijdelijk nodig. Als je mensen in vaste dienst neemt, zit je aan te vast als straks het project is afgelopen.“ In totaal is ongeveer een half miljard euro beschikbaar voor de projecten in Noord- en Midden-Limburg. Geld dat voor heel de deel al langer op de plank ligt, maar sneller uitgegeven wordt dan gepland. Daardoor moet het schap mogelijk onderdelen voorfinancieren, totdat het rijksgeld wordt overgemaakt. De totale kosten zullen niet hoger zijn, denkt Timmer. Projecten kunnen in één keer aanbesteed worden, waardoor aannemers efficiënter kunnen werken.

► Nu alles op de schop gaat, is er kans om meer dingen in één keer aan te pakken. Gemeenten kunnen die kans grijpen, maar dat kost wel geld.

